

Chotyněáček

Ročník 28

Červen 2020

ZDARMA

Před 110 lety byla do Chotyně zavedena elektřina z tepelné elektrárny v Andělské Hoře.

Před 130 lety byl u nás založen Sbor dobrovolných hasičů.

Usnesení z veřejného zasedání zastupitelstva obce Chotyně konaného dne 19. května 2020

Obecní zastupitelstvo po projednání:

1. Bere na vědomí, že zasedání se zúčastnilo 14 členů zastupitelstva.
2. Schvaluje všemi hlasy bez výhrad hospodaření obce v roce 2019 a Závěrku obce za rok 2019. Příjmy v roce 2019 byly ve výši 19 851 382,- Kč, což je 99,5 % plánovaného rozpočtu. Výdaje byly ve výši 19 453 745,- Kč, což je 95,9 % plánovaného rozpočtu. Dále je součástí výdajů splátka jistiny úvěru na Dům s pečovatelskou službou ve výši 1 736 104,- Kč.
Hospodaření obce v roce 2019 dále v Chotyněáčkovi.
3. Schvaluje všemi hlasy bez výhrad Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření obce Chotyně za rok 2019, kterou provedl odbor kontroly Krajského úřadu Libereckého kraje. Při přezkoumání hospodaření obce za rok 2019 podle § 2 a § 3 zákona č. 420/2004 Sb. nebyly zjištěny chyby a nedostatky. Při přezkoumání hospodaření nebyla zjištěna žádná závažná rizika, která by mohla mít negativní dopad na hospodaření územního celku v budoucnosti. Zároveň schvaluje všemi hlasy Závěrečný účet obce Chotyně za rok 2019.

4. Schvaluje všemi hlasy Závěrku ZŠ a MŠ Chotyně, příspěvkové organizace za rok 2019.

5. Schvaluje všemi hlasy dary na sportovní činnost - jednotlivcům – M. Vele (závody

OCR), a R. Kellerová pro syna Jakuba (golf) – pro každého dar 5 000,- Kč.

Sportovním spolkům byly dary přiděleny takto: Multisport Team 20 000,- Kč, FK Chotyně 40 000,- Kč, Golf Club Grabštejn - ženy 10 000,- Kč, SK Šmidliboys Chotyně 15 000,- Kč, Démoni Chotyně 20 000,- Kč a cvičení rodičů s dětmi 20 000,- Kč.

6. Vzali na vědomí, že členská schůze mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko dne 19. 5. 2020 schválila Závěrečný účet mikroregionu Hrádecko-Chrastavsko za rok 2019.

7. Schvaluje všemi hlasy zařazení území obce Chotyně do územní působnosti MAS Podještědí v novém programovém období 2021 – 2027.

ZZS LK: Děkujeme za pomoc i podporu

Nouzový stav je za námi a podle všech čísel je možné říci, že Česká republika, potažmo Liberecký kraj, jej úspěšně zvládl. Roušky se už asi natrvalo stanou nezbytným oděvním doplňkem, který budeme v době nachlazení a chřipky všichni vytahovat ze skříní, stejně tak my ve Zdravotnické záchranné službě Libereckého kraje počítáme s tím, že ochranné pomůcky budeme využívat v mnohem větší míře.

Pro nás na záchrance byl stav nouze – pomíneli pracovní nasazení a opatření – naprosto překvapivý v jednom: nečekali jsme, že se vzedme taková vlna solidarity se všemi, kdo nemohli zůstat doma se svými blízkými a museli každý den do práce, aby se život neza-

stavil. Ať už to byli zdravotníci, členové Integrovaného záchranného systému, prodavači, poštáči... Nebo kdokoliv jiný z těch, co byli dennodenně ve styku s lidmi. Překvapilo nás, kolik nám chodilo podpůrných dopisů nebo SMS zpráv, kolik lidí nás podporovalo potleskem. A kolik lidí a firem nám nabídlo svou materiální pomoc.

Těm všem bychom chtěli ještě jednou poděkovat. A u těch, kdo nám pomáhali nejvíc, bychom chtěli, aby se o nich vědělo.

Proto jsme vytvořili samolepku "Pomohli jsme 1. linii v těžké době". Je samozřejmě na každém, zda ji vylepí, my bychom ale chtěli, aby ji majitelé a provozovatelé firem, co k nám nezůstali lhostejní, brali jako určitý druh podpory od nás. Aby lidé například věděli, že restaurace, do které jdou na oběd, v době nouze nezůstala lhostejná k jiným.

Na snímku předáváme samolepku majiteli liberecké restaurace Street Pho, která nám svou pomoc nabídla jako úplně první. Seznam všech, kdo nás podpořili, je na našich stránkách www.zzslk.cz

„Děkujeme všem. Ale úplně v první řadě bych rád poděkoval všem našim zaměstnancům a spolupracovníkům Zdravotnické záchranné služby,“ řekl ředitel ZZS LK Luděk Kramář. Zdůraznil, že zejména první dny nouzového stavu, kdy se nevědělo, zda bude dostatek

ochranných pomůcek a jak se nemoc Covid-19 v České republice rozjede, se všichni na záchrance semkli a ukázali, že jsou opravdu jeden profesionální tým.

Michael Georgie

Dary na sportovní činnost v roce 2020

Martin Vele

Již druhým rokem se věnuji závodům OCR (Gladiator race, Spartan race a dalším). Příspěvek bych použil na startovné na závody. V nejbližší době mě čeká několik závodů - v Kroměříži, v Liberci, na Dolní Moravě a v Šiklově mlýně.

Umístění v minulých závodech:

Spartan Race Vratislavice 2019, celkově 343., v kategorii 43.

Spartan race Kutná Hora 2019, závod SUPER celkově 45., v kategorii 6., závod SPRINT celkově 190., v kategorii 27.

Spartan Race Lipno 2019, závod BEAST celkově 114., v kategorii 7., závod SPRINT celkově 38., v kategorii 4.

Gladiator race Taxis 2019, celkově 65., v kategorii 45.

Gladiator race Milovice 2019, celkově 76., v kategorii 51.

Bedřichovský Bastard 2019 Větrný, celkově 18.

Bedřichovský Bastard 2019 Ohnivý, celkově 16.

Závody v roce 2020:

Spartan Race SUPER (10 km +) Kroměříž

Spartan Race SPRINT (5 km +) Kroměříž

Spartan Race ULTRA (50 km +) Liberec

Spartan Race BEAST (21 km +) Dol. Morava

Spartan race SPRINT (5 km +) Dol. Morava

Gladiator Race ORIGINAL (6 km +) Šiklův mlýn

Gladiator race MAX (12 km +) Šiklův mlýn

Radka Kellerová

Žádám o finanční příspěvek na sportovní činnost v oblasti golfu pro mého syna Jakuba. Finanční příspěvek bychom využili na

startovní, tréninky a případně na nové vybavení.

V roce 2019 se zúčastnil celkem 25 turnajů, z toho 17 turnajů pořádaných Golfovým klubem Grabštejn, 2 turnaje 3. ligy družstev mužů a 6 turnajů Dětské tour Severovýchod.

V turnajích pořádaných na Grabštejně se umístil ve své kategorii: 8x do 10. místa, 8x do 20. místa a 1x do 30. místa.

Zároveň byla vyhlášena soutěž 9-ti turnajů zařazených do Grabštejn Cup 2019, kde se celkově umístil na 3. místě ze 167 účastníků.

V turnajích pořádaných Dětskou tour Severovýchod se umístil ve své kategorii kadet: Grabštejn - 2. místo, Malevil - 4. místo, Golf Ypsilon - 8. místo, Golf Liberec - 13. místo, Česká lípa - 4. místo, Myštěves - 9. místo, Kunětická Hora - 10. místo.

Celkové pořadí ze všech turnajů Dětské Tour Severovýchod - 9. místo z 50 účastníků.

V roce 2019 si dal za cíl snížit si handicap z 13,3 na handicap pod 10, což se podařilo těsně na HCP 9,9. V letošním roce by chtěl snížit HCP k číslo 7.

Multisport Team

V roce 2019 se tým rozrostl o pár dalších členů, dospělých i dětských. Mužská část opět závodila o sto šest. Umístění na předních příčkách je již jejich standard a to jak v běžeckých, cyklo i triatlonových závodech.

Míra Daňko odběhl mimo jiné závody v rámci Českolipské ligy. V jeho kategorii většinou s přehledem vítězí. Pavel Jindra zase ovládl několik triatlonových závodů v Čechách i v zahraničí. Milan Hrouda nám dělá skvělé jméno v cyklistických závodech i triatlonu. David Sirůček stále zvyšuje svou formu a to mu zajistilo několik předních umístění jak v běhu, tak v triatlonu. Jindra Sršeň se po předloňském úrazu vrátil zpět do formy, což předvedl na triatlonových závodech, kde se umisťoval na předních příčkách. Tomáš Str-

nad do toho šlápl v terénních triatlonech a získal několik ocenění. Na všechny závodníky je tým moc pyšný!

Děti si zaběhly několik závodů v okolí a samozřejmě byly též úspěšné. Opět šlo hlavně o to, aby si závod a samotný pohyb užily.

Většina dětí se zúčastnila zimního soustředění v Harrachově, kde trénujeme především sjezdové lyžování. Jsme rádi za to, že děti baví se hýbat, ať už jakkoliv. To je náš hlavní cíl, zapojit jim sport do života. Někteří rádi atletiku, jiní gymnastiku a další sporty. A tak to má být ☺.

Moc nás mrzí, že letos neproběhl náš závod Běh Trojzemím. Pečlivě jsme se na něj připravovali. Zvýšili jsme kapacitu na 1000 osob a startovní listina se úspěšně plnila. Bohužel zasáhla vyšší moc....

Všichni doufáme, že v příštím roce už bude vše tak, jak má být. Dle ohlasů nám závodníci zůstávají věrní a těší se na ročník 2021.

Rádi bychom ještě jednou poděkovali za loňský příspěvek. Pořádili jsme celému týmu nové cyklistické helmy a užili si společně na různých sportovních akcích. Letošní příspěvek bychom rádi využili na doplnění našeho týmového oblečení a aktivity s dětmi a celým týmem.

FK Chotyně 2012

Klub vznikl v létě roku 2012. Nyní registruje 59 členů a příznivců fotbalu od 6 do 65 let, z toho 38 dospělých hráčů a funkcionářů, 21 dětí a mládeže. Klub hraje soutěž dospělých Fotbalové asociace ČR okresní přebor okresu Liberec. Mládež hraje okresní přebor starší přípravky soutěže FAČR. Nyní máme 4 licencované trenéry dětí i dospělých. K domácím utkáním jsou potřeba i registrovaní členové, kteří se starají zejména o pořadatelskou činnost. Ke svému působení, přípravě a tréninkům užíváme místní Sokolovnu

jako členové Sokola Chotyně a obecní travnaté hřiště. Dále užíváme hřiště s umělou trávou, kterou jsme si v loňském roce na své náklady zrekonstruovali. A to tím, že jsme použili umělou trávu z hřiště v Hrádku nad Nisou. Na domácí zápasy chodí kolem 50 diváků převážně občanů Chotyně.

Podporu žádáme na provoz Klubu, který spočívá zejména ve vybavení hřiště (lajnování, oplocení hřiště, drobné údržbě), tak platbu profesionálních rozhodčích či tréninkové pomůcky, jako například míče, dresy i členské poplatky a poplatky za účast v turnajích. Také pravidelně 2x ročně pořádáme pro naše děti rozlučku s jarní a podzimní sezonou, kdy dostávají drobné dárky.

Nabízíme spolupráci při zajištění akcí pořádaných obcí Chotyně. Prezентujeme naši Obec při domácích i venkovních zápasech našich týmů. Spolupracujeme se školou při přípravě a výchově mládeže k fotbalu a sportu všeobecně. V loňském roce jsme pořádali fotbalový turnaj - župní přebor župy Ještědské ve fotbale. I letos chystáme župní přebor. V tuto chvíli to vypadá, že tento turnaj bude možno zorganizovat v původním termínu a to 27. 6. 2020.

Naši členové se podílejí finančně na zajištění dopravy na mistrovská utkání, která se konají v celém okrese a na své individuální výbavě (obutí, ošacení, chrániče apod.). Bezplatně se podílejí na úpravě, údržbě i zvelebení travnatého fotbalového hřiště v Chotyni a majetku Sokola. Loni jsme zrekonstruovali povrch hřiště s umělou trávou a nainstalovali umělé osvětlení. I když jsme jarní část soutěže díky vládním nařízením nemohli absolvovat, tak o to větší chuť máme do další činnosti.

Golf club Grabštejn, ženský golfový tým

V roce 2019 se tento tým zúčastnil nejvyšší možné soutěže družstev v ČR a Grabštejn tímto reprezentoval. Ženský tým je složen

z 5 hráček, které budou i letos reprezentovat ligovou soutěž. V loňském roce jsme dar využily k zakoupení týmového oblečení (trička, krat'asy,...). V případě letošního kladného vyjádření bychom tento dar použily na zaplacení poplatků za hru pro trénink na hřištích 1. ligy (GREEN FEE).

SK Šmidliboys Chotyně, z.s.

V sezóně 2019 odešli další mladí hráči do klubů, které hrají vyšší soutěže. Proto se zbytek členů oddílu spojil s oddílem Nohejbal Pilínkov, aby vůbec mohli pokračovat v soutěži. Dohromady tak obsadili v krajském přeboru šesté místo.

Pro sezónu 2020 získal oddíl nové hráče a opět se zúčastní krajského přeboru. Dalším obohacením nohejbalového dění v Chotyni bude v roce 2020 nově vzniklé družstvo žen, které bude hrát II. ligu, která se však hraje turnajovým způsobem, což znamená, že v každém městě účastnic této soutěže se odehraje nohejbalový turnaj. V Chotyni se odehrál hned ten první v sezóně a ženy obsadily krásné čtvrté místo z počtu 16 dvoučlenných družstev. V letošním roce plánují hráči mimo sportovní činnost věnovat svůj volný čas i pro zkulturnění hřiště, zejména obložení stávajících buněk, ve kterých je zázemí pro hráče a rozhodčí.

Démoni Chotyně

Šipkový klub Démoni byl založen v září 2016. Všech 7 hráčů se již dříve jednotlivě účastnilo různých šipkových turnajů nebo byli členy ligových družstev. Postupem času se náš klub rozrostl o další dva týmy. Nyní máme již 24 sportovců. Jsme hráči jednoho týmu zaregistrovaní v Unii šipkových organizací a svou první sezónu 2015/2016 jsme zahájili ve 2. lize (C) Libereckého kraje. Během uplynulých sezón se:
TÝM A probojoval přes 2. a 1. ligu až do nejvyšší okresní soutěže, která se nazývá EXTRALIGA Libereckého kraje.

TÝM B hraje 1. ligu.

TÝM C je začínající tým plný nováčků a s uplynulou sezónou se velmi slušně popral. Několik hráčů se účastní velmi aktivně také různých Regionálních či Republikových turnajů. Za zmínku stojí třeba náš hráč Marek Ráž, který začal se šípkami před čtyřmi lety a letos je nepostradatelným členem týmu. V sezóně 2018/2019 jsme se přihlásili i do tzv. sisálové ligy, která byla touto sezónou v Libereckém kraji založena.

Zápasy, které hrajeme, probíhají pravidelně každou neděli buď na půdě soupeře nebo v našem klubu. Zázemí nám poskytlá chotyňská Hospoda U lip, kde se scházíme i na tréninky. Výdaje družstva tvoří převážně náklady na dopravu na zápasy v rámci Libereckého kraje, poplatky za každou jednotlivou hru a nákup materiálu a vybavení potřebného k soutěži (tj. hroty, letky, násady...). Letos nás bohužel čeká zdražení jednotlivých zápasů. Případný dar, o který žádáme, bychom použili na tyto výdaje. Dar, který jsme dostali v minulém roce, jsme použili na nákup šípkového vybavení a to nejen pro „soft“ (plastové), ale také pro „steel“ (ocelové) šípky. Dále byl použit na cestovné + vhozy na jednotlivá utkání.

T. J. Sokol, oddíl cvičení rodičů s dětmi
Dovolujeme si požádat o poskytnutí daru na sportovní činnost nově vzniklého oddílu Sokola Chotyně, a to - oddílu všestrannosti cvičení rodičů s dětmi. Činnost oddílu jsme zahájili v lednu 2020 a je zaměřena především na rozvoj pohybové všestrannosti, kontakt s rodiči a dětmi. Věková skupina dětí 2 - 7 let. V oddíle jsou tři cvičitelé, dvanáct dospělých a osmáct dětí.

Pro činnost tohoto oddílu T. J. Sokol Chotyně zakoupila základní vybavení a pomůcky v hodnotě přes 10 000,- Kč. Pro velký zájem o toto cvičení potřebujeme dokoupit chybějící počty drobného vybavení (švihadla, mí-

če,...). Dále bychom pro zlepšení vyžití dětí chtěli zakoupit variabilní sestavu překážkové dráhy a pěnových hracích prvků.

Pohár Českého nohejbalového svazu žen 2020

Turnaj dvojic - Chotyně 23. 5.

V sobotu 23. 5. se uskutečnil první letošní turnaj dvojic v rámci POHÁRU ČNS ŽEN 2020. Turnaj pořádali nováčkové soutěže SK ŠMIDLIGIRLS Chotyně. Turnaj měl původně být na venkovních kurtech, ale počasí bohužel nepřálo, proto byl hned ráno celý turnaj přesunut do místní tělocvičny. Nic nebránilo včasnému zahájení turnaje, hala byla skvěle připravena včetně zajištěného bohatého občerstvení. Na turnaj se přihlásilo 6 družstev, každý přihlašoval 2 dvojice, celkem tedy 12 týmů: SK ŠMIDLIGIRLS Chotyně
TJ Litohlavy (u Rokycan)
TJ Solidarita (Praha)
TJ Útěchov (Brno)
TJ Dolní Počernice (Praha)
TJ AVIA Čakovice (Praha)
Celkové pořadí: 1. TJ Solidarita A, 2. TJ Solidarita B, 3. AVIA Čakovice A, 4. ŠMIDLIGIRLS Chotyně A, 5 - 8. Šmidligirls B, TJ Litohlavy B, TJ Útěcho B, TJ Útěchov A.

Chotyňský tým ŠMIDLIGIRLS chystá nábor nových členek, trénují každý čtvrtek od 17 hodin na nohejbalových venkovních kurtech a pokud má některá žena zájem, může se přijít přihlásit. Věku se meze nekladou.

Povídky pana Mirka Černého Afra alias Ašenka a povídka s dobrým koncem

Když toulavý pes zabil manželce den před Štědrým večerem oblíbeného pinče Pind'u a krátce za sebou odešli lovit na nekonečné nebeské pláně i dobrmani Kerryna, Bádík a mazel Amíček, prohlásila manželka, že už žádného psa do baráku nechce. Nebylo se ani čemu divit, protože přijít o čtyři psy během pěti let, je víc než dost. Ani mně nebylo dvakrát do zpěvu, ale myšlenka, že bych na stará kolena zůstal bez psa, byla nepředstavitelná. A tak jsme s pomocí vnučky Moniky, která zřejmě použila ze své profese to nej-

dokonalejší pedagogické umění, i jejího neméně skvělého manžela Pepči, dosáhli toho, že manželka prohlásila: „dělejte si, co chcete“. Po tomto trochu vynuceném, leč důležitém rozhodnutí jsem začal teprve opravdově přemýšlet a rozvažovat, jakého psa si vlastně pořídím. Ze společenských plemen to nebude žádný, ne že by snad byli méně hezcí a chytrí, spíše naopak, ale chtěl jsem především psa pracovního plemene, abych se i k stáru mohl podle chuti a možnosti zúčastňovat veřejného kynologického dění. Začínal jsem s loveckými psy, ale pak jsem díky profesi armádního kynologa přisedlal na služební kynologii, se kterou úzce souvisela i sportovní. Měl by to tedy být pes, kterého fyzicky zvládnou, s dobře udržovatelnou srstí do bytu, ne příliš uštěkaný a s předpokladem dobrých pracovních vloh. Konkurs psích plemen vyhráli lovečtí psi, moje dávná láska a z nich standardní hladkosrstý jezevčík, o kterém jsem zatím jen četl a slýchal neuvěřitelné.

A tak mě jednoho krásného podzimního dne příznivci Pepa s Mončou posadili do svého fiatu, aby mě opět za tři hodiny vysadili na opačném konci naší republiky ve Stříbře, přímo před domem chovatele jezevčíků. Výsledkem uvedené akce bylo, že jsem si po dvouhodinovém vybírání štěněte, za pomoci znalého a velmi seriózního chovatele odvážel na klíně domů červenou hladkosrstou, tříměsíční jezevčičku Afru z Polesí Stříbra. Domů jsme dojeli opět v čase hodném Fitipaldiho a přijetí nového člena naší domácnosti dopadlo nad očekávání přímo výborně, neboť Afra jakoby věděla, co má dělat, olízla manželce obličej a uvelebila se jí na klíně, byla doma. Jméno se mně zdálo však poněkud tvrdé, a tak jsem si ji přejmenoval podle svého na Ašu, Ašku nebo Ašenku, což se lépe vyslovovalo. Nic proti tomu nenamítala, a tak se jmenuje Aša dodnes.

Aša byla velmi inteligentní a čistotná. I když byla u chovatele ustájená venku, nedělala v bytě se svými loužičkami žádné problémy. Horší to však bylo s okusováním různých

předmětů. V této disciplíně daleko předstihla všechna štěňata, která jsme kdy měli. Vysvětloval jsem si to nedostatkem zaměstnání a vrozenou potřebou s něčím bojovat nebo i výměnou mléčného chrupu, která právě probíhala. A právě na tu výměnu budu do konce života vzpomínat.

Ašce totiž nevypadly mléčné špičáky a vedle nich se již tlačily nové. Nic nového pod sluncem, ale v takovém případě nutno mléčné odstranit, aby nepřekážely v růstu druhých zubů. Domluvil jsem proto s bývalým spolupracovníkem Mirkem a dřívějším šéfkárem veterinárního zařízení armády, den a hodinu, kdy provedeme potřebný zákrok a navíc ještě spolu u hrnku kávy zavzpomínáme na léta uplynulá. Den před sjednaným termínem, koncem měsíce ledna, napadlo spousty sněhu, byla vyhlášena sněhová kalámita a sdělovací prostředky doporučovaly řidičům zůstat doma. To tak chybělo, ale ráno moudřejší večera, pomyslel jsem si. Ráno však bylo ještě horší. Do množství napadaného sněhu přibyl i silný vítr, který dle informací vytvářel závěje a sněhové jazyky na silnicích. Nepojedu nikam, rozhodl jsem se, a zavolám Mirkovi, abych dojednal jiný termín. Nikdo však telefon nezvedal, a tak jsem si řekl, děj se vůle boží. Ostatně jezdil jsem denně těch šedesát kilometrů do práce a zpět po dobu třinácti let a cestu mám tedy patřičně zažitou. Navíc mám úplně nové pneumatiky, bohužel však letní. Sedli jsme tedy s Aškou do auta a vyrazili. Bylo osm hodin ráno a dvanáct stupňů pod nulou. Během cesty jsem zjišťoval, že sdělovací prostředky nic nepřeháněly a že musím jet velmi opatrně. Sjížděl jsem se zařazeným čtvrtým převodovým stupněm z táhlého kopce a do cíle zbývaly necelé dva kilometry, bohužel včetně smutně proslulé a obávané esovité zatáčky. Před projížděním nebezpečného úseku jsem přeřadil na trojku, ale byla to asi chyba, kola zřejmě proklouzla a vozidlo přestalo respektovat daný směr. Sloup telegrafního vedení se neúprosně blížil. Instinktivní manipulací s volantem

jsme jej sice minuli, ale právě přední kolo se dostalo za šikmý náběh svodidla, po kterém bylo auto katapultováno vzhůru, až se převrátilo na levý bok zpátky na silnici. Štěstí v neštěstí, neboť na druhé straně svodidla byla hluboká rokle. Náraz nebyl silný, bylo to spíše sklouznutí po hladkém povrchu silnice. Okno řidiče se však rozbilo a z něho vzniklou mezerou vyrazila zřejmě velmi šokovaná Aška a prchala po okraji silnice ve směru příjezdu. Nežli jsem se vysoukal z protilehlých dveří, měla již dobrých sto metrů náskok. Nechal jsem auto autem, neboť prostor umožňoval projetí jiného vozidla a utíkal za fenou. Pískal jsem i volal, ale nic nepomáhalo, pouze jednou se zastavila, ale pak se dala opět na útěk, až zmizela za ohbím silnice. Když jsem doběhl do zatáčky, nebyla již vidět. Vrátil jsem se tedy rychle k vozidlu, aby nezapříčinilo další havárii a s pomocí posádky projíždějícího auta jsme jej postavili na všechna kola. Na prožitou hrůzu vypadalo až na roztrženou pneumatiku a poškozené levé dveře docela dobře. Sjel jsem tedy zbytek cesty do obce a zařídil odtahení vozidla do místní autoopravny. Pak jsem se vydal hledat Ašku.

Nejprve jsem provedl rekonstrukci jejího útěku. Naposledy jsem Ašku viděl před ohbím silnice, ale když jsem doběhl do zatáčky, nebyla již na dlouhém rovném úseku silnice vidět. Bylo nemyslitelné, aby v poměrně krátkém čase uběhla tak velkou vzdálenost. Musela tedy odbočit po některé z proházených cest k samotám nebo skupinám obydlí domků a rekreačních chalup, pokud ji ovšem některé z projíždějících aut neodhodilo do hlubokého příkopu, kde by ji závěje do jara uschovaly. Hledal jsem stopy, které by pomohly určit směr odbočení, ale silný vítr rychle zahlazoval i moje vlastní. A tak jsem chodil, ptal se, volal i pískal až do půlnoci. Druhý den jsem s pomocí dcery, vnučky i jejího manžela všechno zopakoval, bohužel bezvýsledně. Po Ašce jakoby se slehla zem. Nadešel den třetí, rozhodující, řekl jsem si. Ještě dnes propátrám v okolí havá-

rie všechno, co stačím, abych se mohl posledním vlakem dostat domů. Auto chybělo, bohužel bylo v opravně. Pročetl jsem všechny možné spoje, bohužel byly tak nevýhodné, že bych za stejnou dobu došel i po svých. Zkoušel jsem tedy cestovat stopem, ale po hodině jsem tuto možnost vzdal. Zbývalo pouze, že by mě někdo dovezl svým autem. Možností nebylo mnoho, ale našel se dobrý člověk, rovněž příznivec a majitel jezevčků.

Začal jsem opět v místě nehody a postupně propátrával opuštěné stodoly i sklepy, a také podezřelé zasněžené kopečky na pastvinách, neboť i pod nimi mohla být Aška, bohužel zmrzlá. Moc jsem totiž nevěřil, že teplým bytem zhýčkaná a ještě neúplně osrstěná půlroční fenka hladkosrstého jezevčíka, mohla přežít tak mrazivé noci.

A pak jsem v jedné rekreační chalupě, ze které majitelé zřejmě podle čerstvě vymezených cestiček před nedávnem odjeli, zahlédl kolem ptačího krmítka a zbytků potravy drobné stopy, které nebyly zcela jistě od kočky, ale od malého psa. Aška žije, zajásal jsem, neboť podle délky i šíře kroku to mohl být jen jezevčík. S novým elánem jsem se pustil do pátrání, bohužel stopy se na umrzlém povrchu za chvíli ztratily. Začalo se stmívat. Navštívil jsem ještě několik chalup, kde jsem sice již dříve byl, ale co kdyby? Padla tma a k poslednímu vlaku bylo dobrých deset kilometrů pěšky. Musím jít, snad tedy ještě zítra?

Doma mě však čekalo překvapení. Před chvílí prý volal veterinář Mirek, že Aška byla nalezena. Nevěřil jsem svému sluchu a tak jsem raději Mirkovi zavola. Ale byla to pravda. Ašku prý mají doma, vypadá dobře a dokonce mně jí ještě teď s manželkou přivezou. Lepší zprávu jsem nemohl dostat a s chutí jsem odvolal veškerá pátrání. Přivezli mně ji pečlivě zabalenou v dece a bylo to jako když se napiješ zázračného elixíru. Aška prý po chvíli, co jsem odešel z místa pátrání, dorazila zřejmě po mé stopě k domu, kde jsem se naposledy ptal. Zde byla jeho laskavými majiteli díky štěkajícím psům

objevena, chycena a předána veterináři Mirkovi. Kde a jak přežila zůstane asi navždy jejím tajemstvím. A tak v této poslední povídce se šťastným koncem zbývá jen poděkovat všem, kteří při hledání Ašky pomohli. Především pak: manželům Horálkovým z Dolní Suché, nálezcům feny, MVDr. Miroslavu Lhotákovi a jeho manželce Jarmile za převzetí, prvotní ošetření a dovezení Ašky, pplk. Ing. Pavlu Onodimu, náčelníkovi Veterinární základny, prap. Miroslavu Šotterovi a št. rtm. Romanu Martynkovi, kynologům VZ Grabštejn za aktivní pomoc při pátrání, manželům Heleně a Josefu Pártlovým z Václavic za rozšíření informací o ztrátě feny v okruhu regionu, manželům Birnbaumovým z Mimoně za účelné a účinné odvezení na místo nehody a Janě Mlejnecké, starostce obce Chotyně, za vyhlášení ztráty a zhotovení letáčků. V neposlední řadě mým drahým: dceři Ivě, vnučce Monice i jejímu manželovi Pepovi za všestrannou pomoc a psychickou podporu. Milé pohlázení pak patří i jejich černostříbřité malé kníračce Elišce, která byla a dosud je veselou kamarádkou naší Ašky. Doufám, že jim to ještě po dlouhá léta vydrží, neboť právě leží vedle sebe na pohovce.

Toto byla opravdu poslední povídka z cyklu Všichni psi z celé vsi, kterou mi poskytl pan Mirko Černý, nezapomenutelná a velmi důležitá postava grabštejské posádky.

Pane Mirko Černý, moc děkuji, povídky jsou krásné.

starostka

Poplatky za odpad a psy

Pokud můžete poslat platby přes účet, zašlete na účet 2222820329/0800. K platbě napište číslo popisné nebo příjmení a počet osob nebo psů, za které platíte. Pokud účet nemáte, samozřejmě můžete zaplatit na pokladně obecního úřadu.

Poplatek za osobu za odpad činí 550,- Kč, děti do 10-ti let jsou osvobozené. Poplatek za 1 psa činí 50,- Kč a za každého dalšího v domácnosti 75,- Kč.

Splatnost poplatků je posunuta do konce listopadu 2020.

Na Obecním úřadu je opět k dispozici permanentní vstupenka do ZOO. Je pro 5 osob a děti do tří let vstupné neplatí.

Ve dnech 22. 6. - 26. 6. bude zavřena knihovna. Po celý týden bude probíhat revize knihovního fondu, která se provádí vždy jednou za pět let.

Prosím všechny čtenáře, kteří mají doma půjčené knihy déle než tři měsíce, aby tyto knihy do 19. 6. do knihovny vrátili.

Zájemci o půjčení nových knih samozřejmě mohou do 19. 6. přijít a knihy si půjčit. Poplatky zůstávají stále stejné, děti, senioři, studenti na rok za 50,- Kč, ostatní čtenáři 100,- Kč na rok. Poplatek je na 365 dní.

Vydává Obecní úřad Chotyně, registrační číslo MK ČR U 11 793.